

til de forpligtelser, Rusland påtog sig ved optagelsen i Europarådet. I Europarådets regi pågår tillige bestræbelser på at bilægge stridighederne bl.a. i et særligt Tjetjenienudvalg nedsat af Europarådets parlamentariske forsamling.

Endelig yder Danmark fuld politisk opbakning til OSCE-missionen i Tjetjenien og dens vigtige arbejde for igen at bringe parterne til forhandlingsbordet. Missionen har dansk deltagelse.

Spm. nr. S 3128

Til miljø- og energiministeren (22/7 96) af:

Gitte Seeberg (KF):

»Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at amternes opkrævning af miljøgodkendelses- og tilsynsgebyrer over for virksomhederne er af en størrelse, der reelt modsvarer det medgående tidsforbrug?«

Svar (6/8 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Der er i bekendtgørelsen fra 1993 (revideret i 1995) om brugerbetaling for godkendelser og tilsyn efter miljøbeskyttelsesloven fastlagt faste gebyrtakster for grupper af sammenlignelige virksomheder. Gebyret dækker i gennemsnit halvdelen af omkostningerne for godkendelse og tilsyn.

På det amtskommunale område er virksomhedsgrupperne afgrænset således, at virksomhederne placeres i tre kategorier alt efter det anslåede tidsforbrug.

Ifølge bekendtgørelsen skal amterne ved indplacering af virksomhederne på satserne gå ud fra den gennemsnitlige nødvendige indsats til tilsyn og godkendelser set over en årrække.

For det enkelte år behøver der således ikke nødvendigvis at være en direkte sammenhæng mellem myndighedsindsatsen i forhold til virksomheden og indplaceringen i brugerbetalingsklassen. Det er f.eks. i bekendtgørelsen præciseret, at gennemførelse af godkendelsesprocedure for en virksomhed i et givet år ikke må komme virksomheden til skade i form af flytning af den pågældende virksomhed til en højere gebyrklasse.

Den nævnte rummelige gruppeinddeling samt det forhold, at myndighedsindsatsen skal vurderes over en årrække, muliggør, at amterne kan foretage en skønsmæssig indplacering af de enkelte virksomheder.

Det er således med den nuværende ordning sikret, at amternes opkrævning af brugerbetaling på landsplan forholds-mæssigt svarer til den myndighedsindsats, som de over en årrække anvender på godkendelser og tilsyn med de enkelte grupper af virksomheder.

En gebyrordning, hvor man i stedet opkrævede gebyrer baseret på nøje registreringer af indsatsen i forhold til den enkelte virksomhed, vil efter min opfattelse ikke være hensigtsmæssig som grundlag for opkrævning af brugerbetaling.

For det første, fordi en sådan tidsregistrering vil medføre mere administration og dermed en ressourcemæssig merbelastning af amter og kommuner.

For det andet, fordi en sådan nøje sammenhæng mellem omfanget af myndighedskontakten og brugerbetaling kunne have en negativ indflydelse på den dialog mellem virksomhed og myndighed, der er en forudsætning for et positivt samarbejde for at forbedre virksomhedernes miljøforhold.

Generelt set er det min opfattelse, at den nuværende ordning af brugerbetalingen for miljøgodkendelser og -tilsyn fungerer tilfredsstillende, og jeg finder derfor ikke grundlag for at ændre den.

Spm. nr. S 3129

Til miljø- og energiministeren (22/7 96) af:

Gitte Seeberg (KF):

»Agter ministeren at foranledige bekendtgørelse om brugerbetaling for miljøgodkendelse og -tilsyn ændret således, at amterne forpligtes til at føre regnskab over det medgående tidsforbrug, som Nordjyllands Amt allerede gør det?«